

Vècia “crònica”

S’a vâg a sbraghirèr int i giurnî d una vòlta a m divartéss da mât. Ai è di articulén ed “crònica” zitadénina ch’i fan da vâdder, prèss al dé d incû, còmm a chi ténp a psêven guardèr sâul ai quâter strâz ch’i svintlèven dânter dal dâgg’ mûra ed Bulâggna. Acsé a vôi fèr socuânt esénpi lèt in zà e in là par sgujiulèrum un pòc.

Nutèzzia dal *Monitore di Bologna* 7.1.1874: Un ragazzlâtt ed tragg’ ân al s é presentè in butaiga da un lardaròl in Bâurg dâl Câs (*Borgo delle Casse*) e l à dmandè un sòld ed susèzza. Al lardaròl l à arspòst sacc che un sòld l é pòc e ló an la dà brîsa. Alaura al cínno al fà “*Và bân, ch’al m in dâga mò dû sòld*”. Apanna avó al murèl ed susèzza, al tîra fòra un tinprarén, al le tâja a mèz e al fà “*Quasst al srà un sòld, tulf mò al rest!*” e al dà al lardaròl sâul un suldén insàmm al mèz pzòl ed susèzza. Che nutèzzia!

Da *Il Resto del Carlino* 17.9.1888: Una zêrta Fanny, spuslénina frassca, l’èra inamurè mâtâ ed sò maré Tigglio (*Attilio*). Ajîr ló l é arivè a cà e l à catè che sò mujêr la n èra brîsa in âurden con la zanna, acsé e al s é méss a bravèrta con una ciuchè da santufèzzi. La pòvra Fanny, coi luzlón ai ûc’, la s é sintó pîz d una canâja, la s é fichè zâ dala fnèstra e l’é andè al gabariòt.

Da *Il Resto del Carlino* in febrèr dal 1904: Ajîr un sbandèren ed zânt i s farmèven int i Urévvâ (*via Orefici*) dnanz ala butaiga dal lardaròl Benni, ch’l avèva méss in mässtra int un càr òt bì ninén arlivè i Rumâgna e cunprè da ló. Stâl bèli bìsti âli avèven un pais ed zîrca quâter quintèl scadagnónna es ai èra una trójjâ ed 410 chillo. Tótta la zânt i gèven «Che blazza ed pûrz!».

Da *Il Giornale del Mattino* 21.12.1911: Al *Bar Italia* ai é stè un spetàcuèl ed lòta stra al lutadâur Gardén (*Gardini*) e al viulinéssta Veronais (*Veronesi*). Al viulinéssta al fò sbalanzè in tèra int un spèll e la n psèva brîsa andèr int un’ètra manîra: pòc tãnp dâpp, Gardén al dvintè canpiân mondièl ed lòta lébbra. Veronais, bèda bân a sunèr al tó viulén!

Una nutèzzia ch’la m é avanzè di-

mónndi inprèsa l’é quassta: Al fachén Badén (*Badini*) détt “Zivàlla” dla Bâla ed Stra Castión, fòrsi al pió gran casaròl ed Bulâggna, ai fò dè l’incunbânza d andèr a insfilzèr una léttra int la casatta dla pòsta. Ló al guardé l indirèzz, al véssst ch’l’èra destinè a andèr in Amèrica e al fé ste rausunamânt: “*S’l é vaira che l’Amèrica l’é dala pèrt upòsta dal mând, alâura vòl dir ch’l’à da èser pròpi sâtta ai mî pí. Spèta mò ch’a l’inbûs qué, acsé l’arîva prémma*”. E defâti l’insfilzé la léttra int un tunbén dla ciâvga.

Sandrén Zarvlè (*Alessandro Cervellati*) al cuntèva la partîda d una sèrva ch’l’avèva da custudîr i trî fiû di sù padrón es ai èra stè détt ed dscârrer sîg sãnpr in itagliàn e brîsa in dialàtt. Acsé ai saltèva fòra di bacâi ed sta pòsta: *Stai fermo, stirpa infâma, e non fare tanto malippo! Anche aieri te l’ò detto di non andare indove c’è del soglio, vè mò come ti sei inmalzipato! Cos’hai da ruiare? Sùgheti mò i laghermoni, càvati la candela che sembri un cane col cimòro e non prendere la guazza che sinchenò ti ciaperai un aromatismo*.

Mo vè, ànim pèr quèsi ed sénter al *Toscuíggno* ed quand mé ai èra zâuven o anc d ascultèr chi seltinbròza che al dé d incû i tradûsen di quî in dialàtt sãnza avairel mâi bacajè. Fòrsi i al fan parché tanta zânt i crâdden a incòsa e... lâsa pûr ch’la vâga. Scuusèm bân, e arvâddres.

La Taraghégna

I usvéi d una vòlta

Ai ò cminzipiè quèsi par chès, fisând in vatta a un’asdénina ed laggn un vèc’ mašnén da cafâ, cunprè int ón ed chi magazén in dóvv i vànnden la rôba vècia. Pò ai fò la vòlta ed socuanti tanâi, una ranzinèla, un piulàtt e ví acsé. L’idé ed strumnèr int i mûr dla nòstra sèla da dsnèr al Pânt dla Biânnda di usvéi vic’ la m piasé dimónndi: l’èra un môd pr arcurdèr chi artigiàn, falegnâm, batrâm, carpintîr, frâb ecz. ch’i s èren guadagnè la pagnòta adruvând chi usvéi. La vusè che mé a cujèva sta rôba vècia la girè stramèz ai amîg e acsé in pûc mîs

la mî péccola espusiziàn la s’è slarghè, dvintând una spèzie ed musèo di lavurîr pió ómmil. Al bèl l é che, insàmm ai usvéi vic’, ai é saltè fòra anc i sù nómme dialetèl, che in bôna pèrt mé a n cgnusèva brîsa: la spundaròla, al rafàtt, al cazavíd a pânpa...

Acsé, quèsi quèsi, in ògni nómmer dal nòster giurnalén a i métt una fòtografî ed sti usvéi vic’ (a n vói brîsa dir antîg...) e a sãn cunvènt che un quelcdón al dirà:

- *Mo vè... quall lé mé a l cgnóss! Al l adruvèva anc mî nòn...*

F. C.

Äl sfêr dl arlói d Palâz *

Una vinténna d ân indrî, int una nôd d estè con una lónna pèrina ch'al parèva quèsi ch'fòss mezdé, int l'âura e zènc, i pizón ch'i durmèven stra i mèrel dla târr d Palâz i fónn dsdè al inpruvîs da di vèrs ch'i vgnèven só da l arlói d sâtta.

In tòtt cal tananâi as sintèva una vâus ch'la svarsleva:

- A sãn stóff ed stèret atais solamânt pr un minûd al'âura! L'é da dimónndi ân ch'a pròv ed farmèrum, d avair pió tânp par psair stèret atais, a n pôs brîsa fèr tòtt quall ch'a vrèv in acsé pôc tânp! Mé a zairc d urganizèrum un quèlc secânnd prémma, mo a sãn sãnper tròp ed sgalémber; pò un minûd al pâsa int un âtum... e la pusiziân la tâurna dscòmnda un'ètra vòlta! A n in pôs pió! Al nôster rapòrt acsé l é inpusébbil. Bâsta! Mé a m adân a còrrer in tânn ed cunténnuv e in st mänter té, invèzi, t at n in vè chèlma e pacèffica. Al pèr quèsi ch'la séppa una fazannda ch'la t intarèsa pôc!

Dâpp ste sfâug, Sfêra 1, qualla di minûd, al turné a ciapèr la sò strè in tânn, in st mänter che la Sfêra 2, qualla däli âur, l'andé d lóng con la sò flèma. Lî la s muvèva d pûc ségn al'âura, però la stèva d'asptèr con smâgna al mumânt in dôvv ló ai pasèva par dnanz: anca lî l'èra inamurè cunpâgna una gâta râssa! Ói, un minûd l èra pôc anc par lî, mo col tânp, véssst ch'l'èra pôc solezitè - solamânt dâu rutaziân complèti al dé- l'èra dvintè pió riflesîva: l'avèva capé che la sò vétta l'èra lighè a un macagg' pèrfid, fât da un insämm d ingranâg' ch'i parmitèven a lâur dû d stèr insämm sâul pr un minudén al'âura. Âu, l é vaira, i èren sãnper d un tra lé, i dscurèven stra d lâur anc quand ón di dû l èra da cl'ètra pèrt dal quadrânt, mo zarcân bân d èser sèri: s pôlel, secânnd la natûra, fèr l amâur int un minûd apanna? L èra un pô d tânp che ló al catèva da dîr só cla situaziân stranpalè, mo stavòlta l èra pròpi pasè par d là. L èra andè completamânt fòra dai còpp e tòtt cal putifèri l avèva provochè di dân sèri al mecanîsum dl arlói ch'l èra andè d lóng a girèr e a bâter âli âur con fadîga pr un pô, pò al s èra farmè a un quèrt al trai, cum as dîs "a brâza avèrti".

Int al silânzi di machégg' fîrum, la

Sfêra Dû la fé un gnécc, pò la taché a zighèr ala mótta. Sfêra Ón, fairum cme una masaggna, al tgnèva al grógggn cusiânt dal guâi cunbinè, mo ala fén d incôsa, sänza fèrel da vâdder, l èra preocupè anca ló.

- Mî bân - la gé la Sfêra Dû - t an è brîsa da tgnîr un cuntâgggn acsé alzîr, t î una sfêra famaûsa e bisâggna ch't séppa pió responsâbil vèrs tòtta la zânt ch'i vâdden l arlói d Palâz cme un sémbbol d Bulâggna. Pusébbil t an capéss ch'a n psân brîsa fèr di caprézzi da fangén? Bisâggna supurtèr con pazénzia, in fânnd l é al nôster lavurîr.

Sfêra Ón al n èra brîsa insinsébbil a chi raggiunamént lé, mo sicómm ch'l èra anc un pô tstân, al badèva a pinsèr al problèma prinzipèl, quall ch'l avèva provochè la farmè dl arlói. Secânnd ló, quelcdón l arèv dvó strulghèr una manîra par psairi parmâtter una vétta dezânta, an dégg mégga prezîsa - fòrsi l'èra dmandèr tròp - mo ch'la s arviséss un pôc de pió a qualla dâl cupiâtt ch'al vdèva lé sâtta in piâza ch'al s lasèven andèr a di zircuchén e parché nâ, anc a una quèlca cipulè.

L arlói al vanzé fairum par socuânt dé: i tètnic, figurânes, i avèven da arivèr adiritûra dala Sguèzzra... pò, una vòlta arivè, i pirdénn divèrs tânp par catèr la soluziân a cal guâst stranpalè...

In st mänter la Sfêra Dû, inciudè sâura âl trai, la badèva a zighèr e a lamintères par cal blòc antepâtic. Da cl'ètra pèrt, Sfêra Ón, as la pasèva pròpi mèl anca ló, pinté dal sò sghiribézz inpruvîs, mo sâuratótt con la gran vójja d avsinèrs un'ètra vòlta al sò bân.

Pasè socuânt dé, fenalmânt cal turmânt al finé. I tètnic sguèzzèr i arivénn d âura d finîr al sò lavurîr, i zitadén i turnénn a cunfruntèr i sù arlói con quall d Palâz e âl dâu sfêr i turnénn a girèr in tânn cunpâgna prémma. Lî e ló, int i prémm pasâg', i n s guardèven gnanc int la fâza. Mo pò al giâz pian pianén al se slinté con un quèlc surisén ed cunplizitè ch'al purté a di basén tévvd, infén a di bès apasiunè ch'i durèven un minûd! Mo cme tòtti âl stòri ch'al finèssen bân, sãnper int una nôd ed lónna pèrina, i sòlit pizón dla târr, sintând una vibraziân suspèta insämm a di gnécc cuntgnó, i capénn ch'ai èra drî a su-

zèder un quèl inpurânt.

L amâur l èra stè premiè!

Äl dâu sfêr âl sténn fairmi fairmi e strécchi strécchi dimónndi pió d un minûd, ónna in vatta a cl'ètra e, pr un mirâcuel stranpalè, l arlói an s guastè brîsa un'ètra vòlta...

La maténna dâpp ai bulgnîs, guardând in só, ai tuché d méttèr indrî i sù arlói ed zènc-sî minûd e i dû inamurè, a ògni gîr, i turnénn a bisbières dâl parulénni d amâur.

In cla nôd, chi zènc-sî minûd i èren bastè par smurzèr un fûg ch'al brusèva da tròp tânp!

Renzo Bovoli

* Libera traduzione in dialetto bolognese della novella "Le lancette dell'orologio" tratta dal libro "Fantanovelle" dell'amico Giorgio Manservisi

Dal panirán ed Cúccoli

L èter dé, in stal mänter ch'a mitèva vî una giâca int l armèri, a m sãn adè che in vatta ala crusîra ed laggn ai èra stanpè a fûg dâu scrétti: Nicoletti e San Martein. Am é turnè in amânt la publizitè che sta aziannda la fèva só i cartî stradèl e anc al cinnema: un'imâzin stilizè dal vâsscuv ed Tours che, in sèla al sò cavâl, l èra drî a tajèr a mèz con la spèda al sò mantèl par dèrel a un puvràtt mèz nûd.

Dîs la tradiziân che dâpp un pôc al dé vî anc l'ètra metè a un èter puvràtt e a cal pònt che qué al zîl al s avré mustrand un sâul radiâus: l'estèd ed San Martén! Cal dsaggñ l èra al logo, cum as dîs incû, d una famaûsa ditta spezializè int la produziân ed ftîeri mo sâuratótt ed gabardén. Anca mé ai ò purté un gabardén San Martén, ch'l é andè a finîr in cal famaûs panirán.

F. C.

Al nòster CD

Ed sicùr an s pòl brîsa dîr che nuèter a siâmen un *gruppo giovanile emergente*: tòtt sâura ai 60 ân, con una pònta ed 73 (mé), mo con una gran vójja ed sunèr, cantèr e - parché nâ? - ed fèr i èsen. Còsa, quassta, ch'la s vén benéssum, spezialmänt quand a s mitân a sèder intâuren ala tèvla, con cal fenòmen ed cûga ch'la s ciâma *Morena*. Lâur, al Grópp Emigliàn (*Paolo Giacomoni, Marco Chiappelli, Roberto Losi, Ciccio Tassoni*) i an un'esperianza ed pió ed trânt ân ed mùsica tradizionèl e mé ch'a fâg quall ch'a pòs par stèri drî con âl mî canzunâtt in bulgnâis.

La nòstra ûltma fadîga, cum i dîsen i profesionéssta, l é al *CD* ch'avân vló intitolèr "*Di qua e di là dal Ponte*", con un cèr riferimânt al Pânt dla Biânnda e ala nòstra asociazian *nella cui sede, donataci dall'indimenticabile Giorgio Ventura*, a fân âl pròv e anc dâl tuglièn memòràbili.

Ste ûltum *CD* l é pròpi vgnó bân: sunè ala granda e registrè con gran perèzzia da Gianluca "Pecos" Grazioli, un nòster amîg tètnic, l é un'armisdanza d antîg e mudèren, ed dialàtt e itagliàn. Quissti i téttol:

Al barcaròl dal Trabb (Malservisi)

Le streghe di Baragazza (tradiz.)

Da li rami (Carpani)

Al dentifrézzi (Malservisi)

Io mi ricordo (tradiz)

Al prît dla Cisanôva (tradiz)

La banda la vâ a Calchèra (tradiz)

I Žardén Margarétta (Carpani)

La bèla Gîgia (Magoni)

Prè ed Cavrèra (Carpani)

Andân a Cûba (Del Dro)

Anc quassta l'é fâta (cum al gèva quall ch'avèva mazè sò mujèr) e adès a tacân a pinsèr a un èter *CD*...

F. C.

Al "fitunzén" dâl Spadarî

L èter dé ai èra drî ch'a pedghèva sâtta un pòrdg in San Flîs e, pasând dnanz ala butaiga d un anticuèri, a vadd int la vedrénna al...fitân dâl Spadarî! O, par dîr méi: una riproduziàn dal famâus fitân, *assurto in tempi lontani a simbolo vagamente fallico della gioventù goliardica bolognese*. L é pròpi una riproduziàn parfèta, proporzione e in schèla ardòtta al uriginèl.

- *Chi sà quant al cássta, véssst ch'al pèr pròpi ed mèrum!* - a pinsé stra d mé. Am sân fât curâg' e ai ò avèrt l óss. Dântèr ai èra du sgnâuri tòtt inpgnè a sfujèr di pâc ed cartulén.

- *Dica!* - l um fa a mé al titolèr, arpiatè drî da una catâsta ed líber, tòtt inpgnè a spipajer un zigalén puzlànt.

- *Mé a vrèv savair al prèzi dal fitân dâl Spadarî ch'ai é in vedrénna...*

- *Trenta euro!* - al fà al dîs al spipajadâur.

- *Pòsia vâddrel?* - a fâg mé, sânzà pensèr s'al fòss o nâ chèr. Quand a l ò avó in man, dâpp èsrum adè ch'l èra ed mèrum, ai ò véssst sculpé sòl basamânt la famâusa scrètta: "*Ed io eterno duro!*".

- *L é al mî!* - ai ò détt in fûria, parché am èra pèrs che ón di dû cliént l avéss dimustrè un zèrt intarès par cal fitunzén, che invèzi l é vgnó vî mîg.

Al mî intarès par tòtt quall ch'al sà ed Bulâggna l é una fazannda vècia. Mé an sân brîsa un colezionéssta, mo quand a cât un quèl ch'al séppa lighè ala nòstra stòria e al nòstri tradiziàn, an sân brîsa capèz ed resésster. Ecco alâura che in cà mî ai é una móccia ed

líber ch'i dscârren ed Bulâggna e, pió in generèl, dla nòstra tèra. Pò int un casàtt ai é una móccia ed vèci fotografî, di bigliétt ed quand ai èra i tranvâi e pr infén la bubénna d una peléccola ch'la pruvén dal Cínnema Marconi (ch'al n ésésst pió).

Mo turnân pûr al nòster fitunzén. L uriginèl l éra sculpé int la prèda istrièna e l éra piantè pròpi int al mèz dla ví dâl Spadarî, una stradlénna ch'la scunparé quand i trénn zâ tòtti âl cà par slarghèr al Marchè d Mèz, ch'l èra pò la ví *Rizzoli*. Al fitân al fò piantè lé dal 1870 dal sènnedic Casarén per fèr in mòd che i câr e âl caròz in bluchéssen brîsa cla stradlénna strécca. Ai studént an i pèrs vaira ed fèrel dvintèr al sèmbbol dla goliardi! Adiritùra i creénn un âurden, al S.V.Q.F.O.: *Sacer VenerabilisQue Fictonis Ordo (Sacro e venerabile*

Ordine del Fittone). Al fò pròpi par quasst che al pòver fitân téns subîr âli angarî di studént dâli ètri università: al fò ingabiè, spachè, sbrislè, scavzè e pr infén investé da un càmion... Tant che a un zèrt pònt, dâpp avairel piantè in prinzèppi dal pòrdg in ví Zamboni, véssst che anc lé al téns subîr di dån, i al sostituénn con una còpia.

Pò ai srèv la fazannda dla *Secchia rapita*, che i studént bulgnîs i graténn *nottetempo* dala Ghirlandénna, scadnând la vendatta di mudnîs che - giostapónt - i se scadnén cãnter a cal fitân che l avèva sâul la cãulpa d arvisères, seppa pûr ala luntèna, a un usvâi *atto alla procreazione*. E che adès, cinén cinén, l é in bèla mässtra in mèz ai mî líber.

F. C.

Al B&B di simón

Pòst che cal B&B al stà par *Bed & Breakfast*, ch'al srèv pò cme dîr «lèt e claziàn», ch'l'è la manîra ed dèr in afètt una stanza a dla zänt ch'i s fairmen par pûc dé; i simón, invèzi, i én i gât, chi bî gatón che d invèren i dvänten gràs técc'. I nûster vîc' i i ciamèven anc «lîver da còpp» opûr «lîver con äli ónng'» e i avèven l'abitûdin ed... magnèri! Un quèl che incû al s fâ urâur mo che una vòlta, quand la rèna l'èra fèssa, la rapresentèva una rèra ucaziàn ed rinpîr al cagiaràtt.

Mi cusén Ansêlmo Carpàn, muntanèr ed Vidiciatiç, sinsébbil al cundiziàn di gât ch'i vîven intâurn a cà sò, l à urganizè int al lochèl dla caldèra un rifûg' invèrnèl pr i sù amîg. In che mòd? Dànca: al lochèl l é arscaldè pulid e i gât i pòlen andèr däntr e fòra pasànd pr una bóffa ch'la dà diretamänt int al curtil ed cà. Dänter ai é di scatlón trasfurmè in däl còcc', còmdi e cunfurtavvli, pr un totèl d òt sît. In azònta a quasst ai é di scudlût con i crucantén e una vascatta d âcua sänper frassca. Inóttl dîr che di pòndg lé d intâuren an s in vadd brîsa, parché ai abâsta l ûdâur di simón par tgnîri luntàn. Al padràn d cà l é Nîno, un gatân räss e pèn d energî ch'al s fâ respetèr da tótt (fòto). In secânnda batûda ai é la Zêlda e Mòmo, anca lâur òspit fèss dla cà d Ansêlmo (insämm a dû can: *Horus* e la *Launedda*, batzè acsé parché la fò catè in Sardagga, mèza môrta e con una ganba drétta). Chi èter sît dal lochèl i én a dispuziziàn di gatâz ch'i vòlen stèr al chèld e in bôna cunpagnî.

Al B&B di simón

Bisâggna dîr che äi bîsti e, in particulèr, i gât di mî cusén muntanèr i an sänper presentè di carâter singolèr. Tulàn pr esâmpi Amlêto, un

èter gatâz räss ch'al s fèva respetèr da tótt. Sintî quassta.

Una sgnâura, amîga dla Cînzia, la mujèr d Ansêlmo, la i cuntèva che al sò can, ón ed chi schición prepotént con tótt, ai èra carsó una bâggna in vatta ala câppa. Sicómm che la fazannda l'andèva d lóng da un pzòl, cla sgnâura la dezidè ed purtèr al can dal veterinèri.

- *A una prima occhiata direi che si tratta di un ascesso purulento, di cui indagherò l'origine dopo avrlo inciso.* – al dèss al dutâur, tartgnànd al can in oservaziàn. Al dé dâpp ai fò la sentànza:

- *Trattavasi come previsto di un ascesso provocato da un'infezione. Ma la cosa più strana è che a provocarlo è stato un dente canino di natura felina piantato nella cute...*

Insàmma: al cagnâz l'èra stè muşghè int la câppa da un gât con una putânza acsé granda ch'ai avèva lasè un dânt! Mo al bèl l che la Cînzia, pròpi in chi dé lé, la s èra adè che a Amlêto ai amanchèva un dintén...

Aviv mò capé che bèl sugèt d un gât ch'l'èra Amlêto?

F. C.

Prè ed Cavrèra, Prè ed Cavrèra...

L ân l é al 1953, al sît l é al canp dal zûg dal tanburèl, in mèz ai Prè ed Cavrèra. Al pió cén di trî... a sän mé, mo quall che pió am intarèsa l é cal capanân militèr ch'as vadd là in fännd e che incû al n esésst pió. Là dänter nuèter cínno avän gratè d incòsa, tóttà ròba mèssa fòra d ûs mo bôna pr al sulfanèr: di stiùp e di mîtra Sten tótt ruznént, di elmètt dla prémma guèra e tanta ètra ròba ed fèr che par nó l'èra una ricazza. E mé, int un ân zîrca, azuntandi anc i ciüd dal Šbdèl Mazâur, a m sän cunprè la biziclatta...

F. C.

La siânza di nûster vîc'

Bréll (*Salix viminalis*) – brillo, vetrice bianco o panierina, la pianta e i rami.

2. *brell*, plurale, vetrici, i rami piú flessibili e minuti dei salici da panierai. Il salice alimenta una delle piú fiorenti nostre industrie montane.

Èrba limâuna (*Melissa officinalis*) – cedronella, melissa, erba limona, comune in collina ne' fossi e sulle siepi, già molto usata in passato e anche oggi in farmacia sotto forma d'infuso. Reputata stimolante, digestiva, ecc. L'essenza è usata in profumeria.

Da: G. Ungarelli, *Le piante aromatiche e medicinali nei nomi, nell'uso e nella tradizione popolare bolognese.*

Tipografia Luigi Parma, 1921.

Al Pânt dla Biânnda

Nómmer 169 dal 2020

Diretâur iresponsâbil e limusnîr:

Fausto Carpàn

Dségg n uriginèl:

Matitâza (Giorgio Serra)

Coretâur di sbâli: **Bertén d Sèra**

Strulgón eletrònich:

Matéo d Niròz – Silvàn d Cavalèrina

Abunamént par pòsta: almànc 20 € al ân.

Indirèzz:

FAUSTO CARPANI

Via Emilia Ponente 21

40133 BOLOGNA

tel. cell. 339-3536585

fausto@pontedellabionda.org

Tótt i scrètt in dóvv an i é brîsa indichè l autâur i én ed Fausto Carpani.

Al dizionèri ed riferimänt par cäl paròl ch'äli én difèzzili da capîr l é quasst:

Lepri – Vitali

Dizionèri

BULGNAIS - ITAGLIÀN

ITAGLIÀN - BULGNAIS

Pendragon, 2009

I sît bulgnîs i én quissti:

www.pontedellabionda.org

www.lafamigliabolognese.it

www.bulgnais.com

Associazione Culturale
IL PONTE DELLA BIONDA
Via dei Terraioli 9 – 40129 BOLOGNA

Cari Amici,

vi proponiamo una nuova iniziativa culturale, che prenderà il via nella nostra sede la sera di venerdì 17 gennaio, con la partecipazione di SANDRA FIUMI, storica dell'arte, che ci condurrà in un viaggio intorno alle donne nell'arte, accompagnato da immagini.

Alle singole conferenze seguirà un brindisi con stuzzichini per concludere, come nostro costume, la serata in allegria. Le conferenze sono riservate ad un massimo di 40 persone, con inizio alle ore 21, con un costo a persona per ogni iniziativa di 10 euro.

Questi gli appuntamenti:

VENERDI 17 GENNAIO – Le amanti: storia delle “altre”

VENERDI 24 GENNAIO – Le artiste: donne pittrici, scultrici, poetesse...

VENERDI 31 GENNAIO – I ritratti: la donna ideale nella grande pittura

Per prenotarsi telefonare a Roberta (3382225408) o a Fausto (3393536585) dalle 9 alle 11 o dalle 16 alle 21.

Oppure inviando un e-mail a

fausto@pontedellabionda.org

.....